

1957.

DE *V* NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

negende jaargang 1957

december.

Het Bestuur van de

N I J D A M S T R A -

S T I C H T I N G

wenst alle neven en nichten een

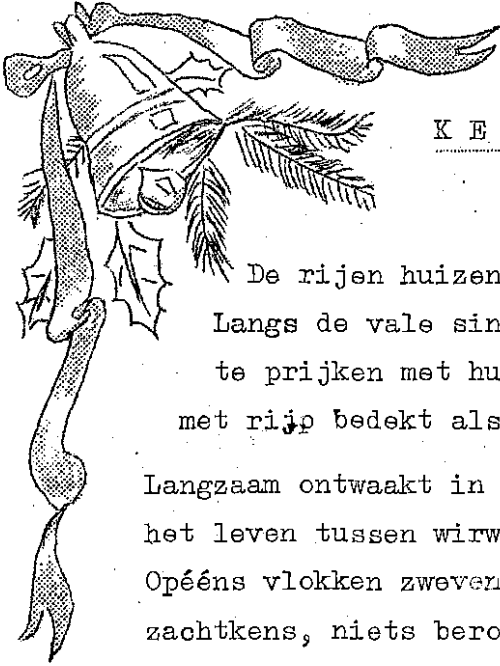
P R E T T I G

K E R S T F E E S T

en een

G E Z E G E N D 1953

toe.

K E R S T F E E S T

De rijen huizen langs de straten dromen,
Langs de vale singels staan de bomen
te prijken met hun zware zilverpracht,
met rijp bedekt als door tovermacht.

Langzaam ontwaakt in d'eerste morgenuren
het leven tussen wirwar van muren.

Opééns vlokken zweven door het heelal
zachtkens, niets beroerend in hun val.

Want daar is de heilige wijding
Gods liefde neemt de leiding
van ons leven: Zij is gekomen
en heeft ons in Zich opgenomen.

De rust daar buiten, komt van binnen !
Onze gedachten en zinnen
weten: God heeft ons dit feest bereid.
Hem zij de lof tot in eeuwigheid.

L.

T.N.

K E R S T F E E S T 1 9 5 7

Buiten valt de sneeuw in dichte vlokken en dekt het land zachtkens toe.

Ik zit alleen in onze woonkamer en de gedachten komen en gaan. De klokken beginnen te luiden. Morgen is het Kerstfeest. Er is schemering van licht.

Ik zie een muur hoog en sterk van zware rotsblokken gebouwd.

ondoordringbaar
onverwrikbaar
onoverklimbaar.

Waait achter de muur de valse dood, of de opstanding tot hoger, rijker leven ?

Ik schreeuw, een schreeuw die klinkt door de kamer... die verder draagt ... die klinkt over de wijde velden en niet verwaaid in de wind. Het is de schreeuw van eigen hart. Het is de schreeuw van ieder menskenkind, dat verkommert in de woestijn dezer wereld. De schreeuw gaat uit in alle talen, klinkend in alle landen, opwellend uit het hart van duizenden.

La peur de vivre
(De vrees voor het leven)

De radio geeft door:

"Daar is uit 's werelds duist're wolken
een licht der lichten opgegaan.
Komt tot zijn schijnsel, alle wolken,
en gij, mijn ziele bid het aan !"

I s d à t w a a r ?

De wereld is glashard en een vuile boel. Je moest eens achter de schermen kunnen kijken, We zijn allemaal moe en beu van al dat geharrewar in de wereld. Het ene maakt je al verdrietiger dan het andere. De haastige tijd waarin we leven, maakt ons zo moe. Wij hebben werkelijk geen tijd meer voor een ander, wij hebben genoeg aan ons zelf. Geen tijd voor een ander, tenminste niet in de goede zin van het woord. Anders zou het nog gaan. Wij hebben dikwijls geen oog voor elkaar. Wij laten el-

kaar links liggen.

En niemand raakt zijn moeheid echt kwijt. Hoe zou het ook kunnen in deze tijd, nu het tempo al hoger opgevoerd en het toerental der motoren voortdurend stijgt. Nu alles lawaai maakt, nu men niet meer rustig kan fietsen, maar persé brommend zich een weg baant van huis naar zijn werk en omgekeerd.

Opgepakt in huizenblokken, blijft het rumoer ook na het gedane werk soms tot diep in de nacht, aanhouden. Je blijft moe, en het hart wordt al kouder en kouder. Waar vinden we nu werkelijk rust ?

Het verlangen kan in je opkomen om vleugels te hebben en dan van deze aarde te vliegen. Maar ook in de lucht is het alles behalve rustig. Juist tegenwoordig lezen we herhaaldelijk in de kranten over raket en kunstmaan.

Misschien is het nog het rustigst in de bergen. Het enige wat in de bergwereld klein blijft is de mens zelf, die meent in de wereld iets te zijn. Hier is het de plaats waar de mens kleiner en kleurlozer wordt dan de ranonkel, zwakker en nietiger dan de geknakte maar groenende rotsberk. Hier wijken alle kleine dingen en raken op de achtergrond, want de bergen kennen geen kleine dingen.

Dikwijls moeten wij voor woeste, wild bruisende stromen stil blijven staan, zij zijn onoverkomenlijke hindernissen op onze weg. Hier helpt ook geen afwachten, onafgebroken houdt het donderend loeien aan. Het helpt evenmin de stroom naar beneden te volgen, want hoe lager men komt, des te breder wordt hij.

Zullen we eens gaan stijgen ? Dan gaan we naar Bethlehem ! Ik lees er de engelen boodschap: "Vreest niet, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die al de volken wezen zal. Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Here !"

De muur wijkt.

Stralen van Goddelijke liefde vermag ook in deze Kersttijd onrust en zorgen te verdrijven.

"Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen."

De moeheid wijkt, de kerstgroet der engelen is tot ons gekomen. Het is geen groet van mensen maar een groet uit

de hemel.

Buiten valt de sneeuw in dichte vlokken en dekt het land zachtkens toe.

De kerstklokken beginnen te luiden.

Het is Kerstfeest

1 9 5 7

De Voorzitter.

FINANCIËEL - ECONOMISCH (Slot)

Vijftig jaar geleden leefde ergens op de wereld een man van eenvoudige afkomst, maar één die geleerd had wat werken is. Van de vroege ochtend tot de late avond was hij bezig in zijn bedrijf. Zijn ijver werd beloond. Hetgeen geproduceerd werd, kon hij met winst verkopen. Geleidelijk zag hij zijn bezit toenemen. Hij werd zelfs een rijk man. Maar hij bleef eenvoudig. Hetgeen hij met veel arbeid verworven had werd niet verkwist. De mensen sloegen hem wel eens hoofdschuddend gade. Wie zo rijk is, kan toch wel ruimer leven. Zelfs werd het woord "gierig" wel eens gehoord. Maar de man trok zich daar niets van aan. Gierig was hij niet. Hij nam wat hij nodig had. Maar niet meer dan dat. Hij gaf ook, indien er nood was. Hij bleef echter voorzichtig. Door zijn schuld zou het niet worden: "Zo gewonnen, zo geronnen!"

Toen werd de man getroffen door een ramp. Een stormvloed kwam over zijn bezittingen, alles met zich sleurend. Jarenlang stond zijn bezit onder water. De man overleefde dit niet. Nog vóór de ramp voorbij was, kwam hij om het leven.

Zijn zonen erfden het bezit van de man. Het zag er haveloos uit. Maar ook de zonen waren flinke mannen. Zij wisten van aanpakken. Geleidelijk zag man op de bezitting de welvaart weer toenemen. Daar kwam bij, dat de oude man zo goed gezorgd had, zodat de zonen voor verrassingen kwamen te staan. Hier en daar bleken nog verborgen schatten te zijn, welke de storm niet geteisterd had. Deze oude schatten kwamen nu de zonen ten goede en verhoogden hun welvaart.

De zonen evenwel hadden een andere inborst dan hun vader. Die was eenvoudig gebleven, ook toen het hem welging. De zonen zagen de welvaart en meenden, dat dit zo blijven zou. Daarom gingen zij voornamer leven. Zij kochten zaken, welke niet noodzakelijk waren. Zij deden op de bezitting werken uitvoeren, waar hun vader niet aan had durven beginnen. En de mensen zeiden: "Zie nu eens aan, toen de oude man leefde en de bezitting rijk en ongehavend was, kon dat niet. Nu de zonen de zwaar gehavende bezitting hebben verkregen, een bezitting, welke zeer verarmd is, nu kan dat wel." En de mensen verwonderden zich.

.....

Herkent U deze laatste woorden ? Zij waren het uitgangspunt van onze beschouwingen in de Tyngge van maart. En in de volgende nummers hebben wij samen proberen te zien, hoe dit alles toch niet zo eenvoudig is. Dat het gezegde: "Vroeger kon niets, nu kan alles" een groot gevaar in zich bergt. Gevaren, welke zich reeds beginnen te openbaren.

Daarom zijn wij nu begonnen met dat verhaaltje, hetwelk enige gelijkenis vertoont met de geschiedenis van Nederland.

Wat zoudt U de zonen uit dit verhaal nu aanraden, indien het straks blijkt, dat de bezitting hun duurdere levenswijze niet blijvend kan opbrengen ? Natuurlijk, U zoudt zeggen: "Jongens, doe het wat kalmer aan. Werk wat harder en geef wat minder uit !"

Welnu, dat is nu precies hetzelfde, als wat de regering van nu van ons allen vraagt. Beperk de besteding. Bezuinig. Pas je aan. En daarom krijgt Amsterdam geen tunnel. Hetgeen mij spijt voor de Amsterdammers. Maar het kan niet anders. Voorlopig althans niet. Eerst zal de financiële situatie weer iets meer in evenwicht moeten zijn.

In ons vorig nummer heb ik geprobeerd U iets te laten zien van het onderlinge internationale verband. Gelukkig is de dreiging van juli en augustus afgewend. Maar laten we het voorbeeld van die oude man in gedachten houden. Ik beheers de Friese taal niet voldoende, om het in goed Fries te schrijven, maar ik herinner me een spreekwoord van mijn Vader, dat ongeveer als volgt luidde: "Die wat spaart, die wat het," en hij zei er dan wel eens bij:

"tot een aor het opfrêt."

Het zal U zo ook wel duidelijk zijn. We moeten sparen om wat te hebben en er daarbij op letten, dat een ander het niet op gaat maken.

En hiermede wil ik nu mijn financieel-economische stukjes gaarne besluiten. Anders wordt het misschien vervelend. Mochten er echter vragen of opmerkingen zijn, dan wil ik gaarne proberen er in De Tynghe een antwoord op te geven.

Alkmaar

H.Nijdam Lzn.

H O B B Y ' S

Als redacteur deed ik een beroep op U om eens te schrijven over "Wat is mijn hobby."

Voor ons familieblad worden we allen "schrijvers".

Hieronder volgen de ontvangen inzendingen.

Hartelijk dank voor Uw medewerking. Dikwijls was de inzending vergezeld van een brief.

Wat men schreef ?

"Ik kan aan mijn opstel haast geen einde maken, zoveel zou ik willen vertellen."

Een ander:

"Het blad wordt door het hele gezin met genoegen gelezen, zodra het in de brievenbus wordt gedeponerd."

Nummer drie:

"Komt er in 1958 weer een familiedag ? Wij zien reeds met belangstelling uit naar berichten."

-Het persoonlijke dat voor mij bestemd was heb ik natuurlijk weggelaten (Red.)

En nu zou ik graag willen aanwijzen:

A.Nijdam, Vindicatstraat 11a, Groningen;

H.Nijdam, P.Driessenstraat 2, Groningen;

M.A.Nijdam, Alb. Agnesstraat 8a, Groningen.

Graag Uw inzending voor 20 januari 1958.

.....

den Haag, 5 nov. 1957.

Natuurlijk voldoe ik, als goed familielid gaarne aan de aanwijzing en maak ik U deelgenoot van dat, wat mij

heeft beziggehouden.

Als kind hield ik mij alleen bezig met timmeren, welke liefhebberij mij in het timmervak bracht. Hoewel dat mij volkomen bevredigde, dreven toch de gewone menselijke neigingen mij tot studie en voorzag ik in mijn behoeften in een betrekking van toezichthouder, gelukkig voor een groot gedeelte over bouwwerken.

In mijn vrije tijd echter gaf ik mij over aan de oude liefhebberij en timmerde ik alles wat te timmeren was en dat was er steeds overvloedig. Verschillende hobby's echter hielden mij telkens korte tijd bezig, als tuinieren, kippen fokken maar deze zaken verdwenen weer tamelijk snel omdat er een eind kwam aan de resultaten. Lang evenwel was het bouwen van radiotoestellen volgens verschillende schema's mijn grootste ontspanning echter alweer tot ze veel gemakkelijker in de zaken verkrijgbaar waren.

De grote hobby no. 2 kwam toevallig en wel de aanraking met de wereldtaal Esperanto. Het hoog geestelijk gevoel op internationaal terrein dat uit de taal al tot mij kwam en na korte tijd reeds de contacten met mensen uit andere taalgebieden met dezelfde internationale vrede gevoelens, zelfs met mensen uit Japan, Perzië, Polen, Tsjecho Slowakije, Australië, hebben mijn leven zo rijk gemaakt en het lezen van hun geschriften en vertalingen van hun beste meesterwerken hebben mijn kennis zo vergroot, dat ik hoop nog lang in staat te zijn hiervan te kunnen genieten. Ik vraag mij wel eens af, of dit nog wel een hobby is. Misschien wel het genot les te geven aan anderen om ook die in 't bezit van dat mooie te stellen.

Beste familieleden; veel geld kost het niet. Het is hoofdzakelijk een kleine mate van doorzetten om alles te kunnen vernemen omtrent de levenswijze en toestanden bij andere volken. Op alle vragen krijg je antwoord, maar ook hen te antwoorden op hun vragen is een heerlijke voldoening.

Met hartelijke familiegroeten,

Copernicusstraat 8,
Den Haag.

A.J.Nijdam

Met droefheid geven wij kennis van het overlijden van onze lieve man, vader, behuwd- en grootvader

LOUW WIJNJA

in de hoge ouderdom van 92 jaar.

In het geloof, dat God's Woord de waarheid is, ligt de zekerheid, dat hij nu wat werd geloofd, mag aanschouwen.

Sandfirden:

J. Wijnja-Fledderus

A. IJkema-Wijnja

P. M. IJkema

en kleinkinderen

Santpoort:

J. Moll-Wijnja

A. Moll

Sandfirden, 11 okt. '57

Na een moedig en geduldig lijden is zacht en kalm van ons heengegaan mijn lieve zorgzame Man en onze lieve onvergetelijke Vader en Grootvader

WILLEM NIJDAM

in de ouderdom van 68 jaar.

Amsterdam:

A. M. Nijdam-Zeegers

M. A. Augustin-Nijdam

H. J. Augustin

Jan - Willem

Zandvoort:

L. S. Nijdam

O. M. Nijdam-Holswilder

Willem - Luuk

Amsterdam, 17 nov. 1957

Schubertstraat 17

Heden overleed, zeer plotseling, onze zeer geliefde vrouw, moeder, behuwd- en grootmoeder

ANJE HOFF,

in de ouderdom van bijna 72 jaar, geliefde echtgenote van

Jan Ellens.

Glimmen, 13 nov. 1957. Nieuwe Schoolweg 7.

Sauwerd: J. Ellens

Bedum: I. Ellens

H. Ellens-Nijdam

I. Ellens-Alting

D O U W E V A N D E R M E E R

en

A N K E W I J N J A

geven U, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden D.V. op donderdag 21 november a.s., des nam. om 2 uur, ten stadhuijze te Sneek. Kerkelijke inzegening des nam. om 2.30 uur in de Ned. Herv. Kerk te Sneek, door de Weleerw. Heer Ds. C.G. Wieggers van Sneek.

Sneek, Maria Louisestraat 29
Oppenhuizen 28.

Toekomstig adres: Emmastraat 4.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochter en zusje

ANNIE

W. Tol

W. Tol-Wijnia
en kinderen

Witmarsum, 20 nov. 1957

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

PIETER

R. Nijdam

F. Nijdam-v.d. Wal

Groningen, 14 nov. 1957
Korreweg 330

Ondertrouwd:

J. BOONSTRA te Kubaart
en

A. WIJNIA te Itens

2 oktober 1957

Overleden 24 juni 1957
te Amersfoort

Mevr. SJOERDTJE NIJDAM

wed. van YNTZE SIEBENGA

Goutum, juni 1957.

Wat is mijn hobby ?

Toen ik de Tynge ontving en mij werd gevraagd iets te vertellen over mijn hobby, moest ik toch wel eerst eens in van Dale's woordenboek nagaan wat precies onder een hobby wordt verstaan. Daar bleek mij, dat dit woord kon betekenen: stokpaardje of liefhebberij. Nu zal voor velen deze omschrijving wel duidelijk zijn, maar ik geloof dat dan pas de moeilijkheden komen. Om U een voorbeeld te noemen. Een groot deel van mijn vrije tijd besteed(de) ik, naast mijn studie voor M.O.-boekhouden, aan verenigings- en kerkelijk werk. Probeer nu eens de stelling te poneren, dat dit louter liefhebberij is, dan krijgt men gauw te horen, dat dit of dat werk als zeer noodzakelijk moet worden beschouwd en dat het bijna een morele plicht is.

Daarnaast heb ik echter nog wel een hobby in de ware zin van het woord. Ik houd van muziek. Dat wil niet zeggen, dat ik ergens een "kei" in ben. Integendeel ! Eens in de week studeer ik een avond kerkorgel. Wel hoop ik eens kerkorganist te worden, maar het is voor mij voorlopig alleen nog maar toekomstmuziek.

Dan bezoek ik graag, als de tijd het toelaat, ballet- en opera-avonden. Vooral tijdens het Holland Festival sla ik niet graag een goede voorstelling over.

Ook probeer ik een verzameling klassieke gramfoonplaten aan te leggen. Hoofdzakelijk orkestmuziek. Mischien mag ik hier wel even de waarschuwing aan vastknopen, dat dit m.i. één van de duurste hobby's is, die er bestaan. Anderen zien er echter een min of meer soliede geldbelegging in. We laten er ieder maar het zijne over denken.

Nu is het, geloof ik, niet goed om alleen maar naar de "klassieke" kant van de muziek te luisteren. Ook in de hedendaagse verstrooiingsmuziek is nog wel werkelijk muziek te ontdekken. Dus grasduin ik wel eens in de grote jazz- en andere lichte platen van mijn broer.

Ik zal het hierbij maar laten en wens Uw Stichting nog veel succes toe.

Linnaeusstraat 129,
den Haag.

met vr. groeten,
J.A.Nijdam

DE LANGE REIS VAN JILDERD HOENEVELD.

In de "Elisabeth-Bode" verschijnt een vervolgverhaal onder bovengenoemde titel. Jilderd is een Friese jongen, die onder minder prettige omstandigheden van huis is weg-gelopen. Hij is nu in Amerika, het Amerika van omstreeks 1900, waar hij in dienst is bij een Ierse boer. Met deze gaat hij naar een bos en mijmert over het oude Friesland en zijn tochten naar het Vleerbos. Het lijkt mij aardig dit fragment in de Tynge over te nemen.

H.Nijdam, Lzn. Alkmaar.

Fragment uit "De lange reis van Jilderd Hoeneveld."

De wereld wordt hier al maar woester. Ver voor hen uit streept een blauwe lijn aan de horizon. "Daar," wijst de boer. "De bossen".

Daar rijden ze nu recht opan. En opeens ziet Jilderd zich terug in het Vleerbos, toen hij een jongen was. Dan stapte hij op Hemelvaartsdag 's morgens om vijf uur met zijn vader door het dorp. Alles sliep nog. Bij de stalhouderij van Wiebe Marshout waren de deuren al open. Wiebe, een lange steile man, was al op. Het bruine paard stond al voor de tentwagen.

"Al klaar, Hoeneveld," zei Wiebe. Vader nam de leidsels en stapte in. Hij klom naast zijn vader. "Goeie reis," riep Wiebe en daar reden ze over de brug het dorp door. Bij de steeg stond moeder met de kinderen, allen in hun zondagse pronk. De meisjes hadden witte schorten voor. Vader hield de wagen stil en allen klommen in de mooie tentwagen. Daar reden ze dan het dorp uit. De zon rees op aan de kim. Rood kleurde zij het rimpeloze water van de brede vaart naast de weg. Vader rookte een sigaar en lachte tevreden. Moeder en de kleine kinderen zongen. Ze reden door Beers, waar hopen turf langs het kanaal stonden en om zeven uur kwamen ze aan in Beetsterzwaag. Daar reden ze in de doorreed van een herberg. Het paard kreeg een krib vol nattig vers gras en snoof en briede. Als ze wat gedronken hadden, ging het weer verder. Even buiten Beesterzwaag liep de weg door de bossen. "Opgelet jongens," zei vader dan, "de lange lanen." Ze keken met grote ogen vol ver-

wachting en passeerden een lange donkere laan met heel in de verte, als een lichte poort, weer het licht. Lui- de uitroepen gingen dan in de wagen op. Nog één keer, nu in Wijnjeterp, kwam het paard in de doorreed. Weer zaten ze in een gelagkamer, maar nu was het al veel warmer geworden. De zon scheen fel op de ramen. Vader praatte met de kastelein, die in vroeger jaren de lan- den bij Vleerbos vaak met de zeis had gemaaid. En zo, na een gezellig babbeltje, ving daarna het laatste stuk van de reis aan. Buiten Wijnjeterp reden ze de Bisschop- heide in. De kinderen keken zich de ogen uit. Wat een heidevlakte. En daar was het huisje van grootvader en grootmoeder. Grootvader, een klein oud mannetje, stond al op de weg. Hij had een zwart petje op en een zwart halfhemdje voor. Met een brede glimlach op zijn ver- weerd gezicht, wees hij met breed gebaar naar een stuk weiland. "Jaag het paard er maar in, ik heb permissie van de boer."

Moeder met de kleine kinderen traden het huisje bin- nen. Jilderd als oudste, hielp het paard mee uitspannen en in de wei brengen. Tussen vader en grootvader in haastten zij zich naar het kleine huis met het rieten dak, waar de koffie wachtte.

K O M T E R I N 1 9 5 8

O O K E E N F A M I L I E D A G ? ?

Neen,..... ik schrik er zelf van, maar mijne vrien- den, hoewel ik er zelf voor gepleit heb, is het om fi- nanciële redenen onmogelijk.

Ons familieboek, het derde deel moet verschijnen, daarover is U het wel met me eens, en er is nu eenmaal geen geld voor het familieboek en een familiedag.

Nu ik het toch over het familieboek heb, kan ik U nog vertellen, dat het derde deel in april zal verschij- nen. Om financiële redenen en door bijzondere omstandig- heden is het niet mogelijk, dat het eerder haar beslag krijgt.

Maar, zo zult U vragen, wanneer komt er dan weer eens een familiedag ?

In 1960 gedenken we ons tienjarig bestaan. Het bestuur is van mening, dat in dat jaar onze familiedag moet worden gehouden. Het is dus slechts een uitstel van één jaar en U is het toch met me eens dat zonder enig geld geen familiedag is te organiseren.

Nu ik bovenstaande regels schrijf, die ik reeds innerlijk had verwerkt, brengt me toch weer in een verdrietige stemming.

Maar kop op ! ! !

Er zijn gelukkig nog lichtpuntjes.

In de plaatsen: Amsterdam,
den Haag,
Groningen,
Leeuwarden
en Paterswolde

worden deze winter vergaderingen belegd. En zie, nu is er weer werk aan de winkel, want laten we deze vergaderingen een feestelijk tintje geven. Plaatselijke afdelingen, zet Uw beste beentje voor. Leden maak het de afd. besturen gemakkelijk en geef U bij hen op en geef hen tips. Mijn vrouw en ik hopen Uw vergaderingen te bezoeken. Afdelingsbesturen aan het werk. Bespreek eens, onder het genot van een kopje koffie bij deze of gene, de mogelijkheden. Amsterdam en den Haag moeten ook onderling de datum bespreken, daar deze vergaderingen in dezelfde week, liefst met een dag verschil, moeten plaats vinden.

De familiedag gaat niet door, maar laten de vergaderingen slagen door aller medewerking.

De Voorzitter.

H E T F A M I L I E B L A D

Op de laatstgehouden bestuursvergadering van 30 november, bleek weer overduidelijk, dat men nog steeds er niet van doordrongen is, dat het familieblad om de twee maanden verschijnt. Nu het familieboek al onze financiën opslokt is het onmogelijk het familieblad maandelijks te laten verschijnen. Een en ander is reeds meermalen in de "Tyngge" uiteengezet.

Het familieblad en het familieboek, welke minstens een

waarde hebben van f. 100,--, ontvangt U voor een bedrag van slechts f. 8,50 per jaar. Misschien geeft het bovenstaande U aanleiding om eens een nieuw lid te winnen? Zullen we het proberen ?

Red.

ONS FAMILIEWAPEN

In het vorige nummer van de "Tyngge" kwam een aanbieding voor van een in kleurendruk uitgevoerd familiewapen.

Inderdaad is de uitvoering m.i. zeer geslaagd en de prijs van f. 5,50 (franco toezending f. 6,--) niet te hoog.

Wat ik U nog moet mededelen is, dat de aanbieding niet uitgaat van de Stichting, maar geheel geschiedt door neef Vleer uit Hardegarijp. Eventuele bestellingen dus te richten aan:

de Heer W.Tsj. Vleer,
"Op Honk",
Hardegarijp.

postrekening tot 1 maart 1958 nr. 31802, na deze datum 81802.

Red.

S P E L

Het menselijk leven is een spel. Anders zou er nooit van een samenleving sprake kunnen zijn. Immers, zodra wij een medemens ontmoeten, moeten we ons houden aan de spelregels van de samenleving. Wie de spelregels niet in acht neemt, is geen mens voor de samenleving. Dit komt ook uit bij het gewone spel. Als men een spelletje schaak speelt met iemand, die zich niet houdt aan de spelregels, dan is de aardigheid er gauw af. Heeft U wel eens een voetbalwedstrijd gezien, waar men zich niet stoorde aan de spelregels? Het was dus een wedstrijd waar de dokter aan te pas moest komen. Zodra je samen speelt, moet je de spelregels in acht nemen. In de samenleving is het dus een vereiste, dat men de spelregels kent en dat men er zich aan houdt.

Dat samenleven kan meer of minder intens zijn. Het intensieve samenleven komt het meest uit in het huwelijk. Het huwelijk is wel een prachtig spel. Als dit spel nu maar goed gespeeld wordt, anders wordt het een wanhoop.

U kent toch de spelregels? Denk er om, wat mooier spel, wat ingewikkelder de spelregels.

We kunnen elkaar wel ontlopen of ons voor elkaar verbergen - uiterlijk, ook innerlijk, maar dan hebben we de spelregels niet in acht genomen. Het is dan "buitenspel" Wat wordt er dan beroerd gespeeld. En beiden maar schreeuwen dat de andere in overtreding is.

Ook wij leden van de Nijdamstra-Stichting moeten de spelregels kennen. Ook ons samenleven kan niet gespeeld worden zonder spelregels. Wat een verscheidenheid in aard, aanleg en ontwikkeling! Het is een prachtig spel, maar met ingewikkelde spelregels. Een eenheid, waarin ieder zijn plaats kent, waar hij of zij niet gemist kan worden. Het is een groot symphonie-orkest, als we ons aan de spelregels houden.

Dan wordt de verscheidenheid een hechte eenheid. Gelukkig, hier geldt eens niet de wet van de sterkste, maar de wet der liefde. Dit vraagt dikwijls zelfverloochening. Daar heb je één van de spelregels.

Veel mensen willen graag mooie bloemen plukken, maar vergeten, dat ze die eerst moeten planten en verzorgen.

De Voorzitter.

UIT DE OUDE DOOS

dorp Irnsum.

- 1758 Den 15 may bet. aan Pier Nijdam en Claas Rienks
17 Car.gld. 9 st. Wegens arbeidslonen aan het Stalt.
- 1758 Den 31 May bet. aen Claas botes Nijdam 2 Car.
gld. 8 st. wegens 12 dagen praamshuur tot het Stalt
gebruikt.
- 1759 26 Maart Pier Nijdam. Schattinge 92 - 4 - 4
- Den 28 Dec. 1757 aan een soldaat die afgedankt was, en
die zijn vrouw te Deersum in de kraam was, zo hij zeide
twee Car. gld.

- 1760 Ontvangen het jaar huur van een huisinge wordende tot de Dorps Waag gebruikt bij Pier Nijdam bewoont 50 Car. gld.
- 1759 den 23 Augusti bet. aan Pier Nijdam 6 Car.gld. 18 st. wegens Schoorsteengelden en winkelwaren.
- 1760 den 30 May betaalt aan de Ontvanger Pier Nijdam (schattinge) 96-6-10
- 1760 Eodem (23 Dec.) dito bet. aan Pier Nijdam 2 Car. gld. 12 st. wegens smeer (vet) bij de armen (van Irnsum) genoten.
- Eodem dito bet. aan Pier Nijdam 12 Car. gld. wegens arbeidsloon bij de Waag geoppert.
- 1761 den 13 May betaalt aan Rigdje Cornelis 28 Car. gld. en agt St. 12 penn. wegens een jaaronderhoud van Sjoerd Pyters.
- 1761 den 20 May bet. aan Pier Nijdam 93-2-10(wegens schattinge)
- 1762 30 dito 93-2-10 (schattinge)
- 1763 den 28 May bet. aan Pier Nijdam 93-2-10(schattinge).
- 1763 den 1 Juni bet. aan Pier Nijdam 12 Car. gld. wegens Een jaar kamershuir May 1764 verschenen door IJetsen Tjallings bewoont.
- 1763 Den 10 Augusti bet. aan Pier Nijdam Car. 43 wegens geleverde winkelwaren voor de kerkearmen.

"A D A M H U R D R I D E R"

door W.Tsj.Vleer.

vervolg blz. 69 (negende jaargang)

Lang blijft hij geen weduwnaar. Het is de 22-jarige nicht van zijn vrouw, Jeltje Hotzes, die de plaats van zijn vrouw komt innemen. Jeltje Hotzes haar moeder en Jeltje Everts haar vader waren zuster en broer. Jeltje II was geboren 1731/1732 op plaats 63 te Warniahuizen

(waar thans v.d. Krieke woont), de oude Vleer-plaats, waar van 1799 tot 1868 drie generaties van mijn voorouders het levenslicht aanschouwden. Haar vader en moeder waren Hotze Cornelis en Jansen Jelles. Zij kwamen uit een doopsgezinde familie. De nakomelingen van Hotze Cornelis namen in 1811 de naam DE GROOT aan.

Op 29 juni 1755 huwden Adam en Jeltje II in de Herv. Kerk te Oldeboorn (zie huwelijksacte)

1755 Den 6 Junius } Den 8 Dito
 Adam Ruiters } 1 maal
 Ende } Den 15 Den
 Jeltje Hofstra } 2 maal
 beide tot Oldeboorn } Den 22 Dito
 3 maal
 Den 29 Dito 5^e Vrijdennidag tot
 Oldeboorn Gequilleert

Nog bijna twee jaar blijft Adam op Ecoma wonen, dan komt de tijd dat hij de plaats moet verlaten. Wellicht was hij financieel gedwongen zijn kinderen-erfdeel te verkopen, waartoe hij de toestemming van het Hof van Friesland verkreeg. Welke omstandigheden hiertoe geleid hebben is niet recht duidelijk. Mogelijk heeft de familie van zijn eerste vrouw hem dwars gezeten, mogelijk had hij te onaangename herinneringen aan Ecoma-state.

Op 25 februari 1758 verkoopt hij zijn deel in de boerderij aan Tjerk Johannes Bottema, koopman en huisman te Wirdum. Het blijkt dan dat Hotze Tettes (Hofstra) reeds op de boerderij woont. Daar we ook kunnen nagaan wanner Adam zich in Deersum gevestigd heeft, komen we tot de conclusie, dat op 12 Mei 1757 Adam met vrouw en kinderen uit Oldeboorn vertrokken is naar Deersum.

Adam was bij de komst in Deersum ong. 36 à 37 jaar, zodat we even naar voren moeten brengen, dat Adam ten onrechte als de ijsheld uit Deersum wordt beschouwd, want we mogen toch aannemen dat zijn grootste prestaties tijdens zijn jeugd geleverd zijn.

wordt vervolgd.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden
tel. 05100-22167

Secretaresse: M.H.Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden

Penningmeester: C.v.d.Schoot Azn., Leeuwarderweg 63,
Sneek, Tel. 05150-3028

Vice-Voorzitter: W.Tsj.Vleer, "Op Honk", Hardegarijp
tel. 05110-435

Leden: Mevrouw P.Agema-Wynia, Stationsweg 18, Dokkum

Mevrouw H.Nijdam-Smit, Paterswoldseweg 132b,
Groningen.

M.P.Wienia, b/d brug 43, Follega.

POSTREKENING: 626724 t.n.v. de penningmeester der Nij-
damstra-Stichting, Sneek.

ADMINISTRATIE: 2e Beukenlaan 6, Apeldoorn.

REDACTIE: Coornhertstraat 12, Leeuwarden, tel.05100-
22167.